

Rubia tinctorum. L.

M E E K R A P
K R A P P E.

De XVIIde C L A S S E.

Zie LINNÆUS *Nat. Hist.*
door HOUTTUIJN, *IIde*
*Deel, VIIde St. bl. 299.*KRAPPE met jaarlijkse Bladen en een
gedoornde Steng.

a. De viertandige Kelk.

b. De vier, ook wel zesbladige Bloem.

c. Dezelve geopend met vier Meel-
draadjes.

d. Een afgezonderd Meeldraadje.

e. Het dubbelde Vruchtbeginfel, twee-
spleetige Stijl en gekopte Stempelen.f. De Vrucht, twee samengegroeide Be-
sien.BLOEITIJD. Word overvloedig in
Duitschland en Zeeland gekweekt, en
groeit anders in warme Climaten van
Europa. Gekweekt word het vijf à zes
vet hoog, en bloeit in Julij.R U B I A
T I N C T O R U M.

C L A S S I S IVa.

Conf. LINNÆI *Sijst. Nat. Ed.*
GMELINI, *Tom. IIde Part.**Imæ pag. 242.*

RUBIA Folis annuis, Caule aculeato;

a. Perianthium quadridentatum.

b. Corolla monopetala (quoque sex)
partita.c. Eadem aperta cum quatuor Stami-
nibus.

d. Stamen separatum.

e. Germen didymum, Stijlus bifidus
& Stigmata capitata.

f. Fructus, baccæ duæ coalitæ.

TEMP. FLOR. Abunde colitur in
Germania & Zeelandia, sponte vere
crescit in terris calidioribus Europæ,
præsertim in Oriente &c. Altitudine
penta hexapedali colitur. Julioque
floret.

GEBRUIK. De Wortel van deeze Plant is zagt, zamentrekkend aangenaam bitter en rood verwend. Haare krachten zijn samen-trekkende, afzettende en urindrijvende. Zij verwt de beenderen, de afgang, urin en het zog rood, wordende het vlees, vet, knorpels en beenbanden (*ligamenta*) niet daarvan aangedaan. Men was van meening dat zij voedend en bij de Beenbreuk van buitengemeen nut zij, maar men heeft waargenomen, dat de *Callus* van daar meede gevoede Dieren ongelijk en zwak was, dat zelfs hunne beenderen zwak en ligt te breeken waren, en dat zij uitteerden en stierven. Vermits het Vleesch en de zagttere Deelen niet aangedaan worden, zo is te gissen dat de aantrekkingskracht of verwandschap der aardachtige of kalkdeelen met deeze verwtstof dit verschijnsel voortbrengt. Voor 't overige heeft GALENUS reeds de Wortel voor urindrijvend gehouden, en ze tegens de Geeling ge-roemd. Anderen roemen ze tegens Braakingen en langduurigen Hoest, weder anderen bij de Jigt en Engelsche Ziekte, enz, maar ieder begrijpt ligt, dat beide ziekten uit zwakheid der vaste Vezelen voortkomende, eer daardoor verslimmert als gebeeterd worden, zo als dit het voornoemde voorbeeld der uitteering der Dieren enz. genoeg bewijst. Ik voor mij moet bekennen, dat ik hoegenaamd geen werking daar van gezien heb. De Wortelen mengd men onder de *Rad. quinque aperientes*. Ook zet men ze in Zeeland op Genever, maar sommigen meenen dat het Mansvermogen daar door verzwakt word.

EU.